

[Aase Olesen]

Endelig progressionsgrænsen. Den giver den største og helt klare lettelse for de aller-mest velhavende, for jeg går ud fra, at det kun er relativt velhavende mennesker, der har et hus på over 1 mill. kr. i kontantvurdering.

Jeg synes altså, at der er meget god grund til at afvise dette lovforslag, men jeg gentager, at vi er parat til at se på forholdene for pensionisterne.

Så vil jeg gerne sige en enkelt ting, inden jeg går ned fra talerstolen. Ministeren sagde, at jeg havde sagt, at der ikke var argumenteret godt. Hvis det var det, jeg sagde, så vil jeg gerne her sige, hvad jeg mente. Jeg mener, at der er argumenteret meget dårligt, og hvis jeg ikke fik sagt det, så var det i hvert fald det, jeg mente, og jeg påpegede, at det er nogle dårlige sammenligninger – jeg skal lade være at bruge grimme ord om det, men det er i hvert fald ikke hæderlige sammenligninger.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg sige til hr. Bakholt, at dette forslag ikke er et forslag, der skaber lettelser for nogle, som skal betales af andre, men et forslag, hvorved det skal undgås, at en enkelt gruppe i dette samfund får nogle særlig voldsomme og dramatiske stigninger i modsætning til alle andre, og det er den gruppe, der har ejerboliger. Det er en gruppe, der navnlig geografisk, men også økonomisk – men det skal jeg vende tilbage til – er meget, meget spredt fordelt i dette land, hvor over en million personer jo bor i ejerboliger.

Til fru Aase Olesen vil jeg for det første sige med hensyn til, hvor godt eller dårligt der er argumenteret, at det ikke gjorde noget særligt indtryk på mig og da slet ikke, da jeg hørte fru Aase Olesens eksempel, hvor stigningen i omkostningerne ved at bo i fast ejendom og stigningen i lejeværdien sammenlignes med skattepligtig indkomst. Ja, hvad søren skulle man ellers sammenligne den med? Lejeværdi skal betales af skattepligtig indkomst. Det er skattepligtig indkomst, der er af interesse og relevant for lejeværdien og ikke noget som helst andet, og det synspunkt, at fordi ejendomsprisen stiger, så stiger den enkelte husejers rentefradrag, hvad er det da for noget? I min ejendom er ejendomsvurderingen også steget, men mit

rentefradrag er da ikke på nogen som helst måde steget. Jeg har da ikke nybelånt den ejendom, jeg bor i. Der er da også mennesker, som – selv om de har ønsket at nybelåne deres ejendom – er ude af stand til det. Så jeg forstår slet ikke, hvorfor det skulle være galt, at man sammenligner stigningen i lejeværdi med skattepligtig indkomst, og jeg ved ikke, hvad rentefradraget har at gøre hermed.

Det, jeg ved, er, at det i 1985 for alle ejerboligejere bliver dramatisk dyrere at bo i ejerboligen, dels på grund af at lejeværdien er gået så voldsomt op, dels også på grund af at fradragsretten for ejendomsskatterne er bortfaldet.

Hertil kan man naturligvis som fru Aase Olesen sige: det er da fint nok, det har vi ikke spor imod, og derfor vil vi ikke medvirke til lovforslaget. Det er et synspunkt, jeg kan forstå. Regeringen har en anden opfattelse. Vi synes, at det er urimeligt; vi vil gerne afhjælpe det for borgerne.

Endelig sagde fru Aase Olesen om progressionsgrænsen, at det må være de relativt velhavende mennesker, der bor i de meget dyre huse. Det kan jeg ikke bestride at det nok er i nogle tilfælde, men fru Aase Olesen ser bort fra den kendsgerning, at værdiansættelsen af husene jo i høj grad er geografisk bestemt. Det hus, der i Københavnsområdet koster over 818.000 kr., som er grænsen i dag, koster måske et andet sted 450.000 kr. eller 500.000 kr., og det er altså for at udjævne disse geografisk bestemte forskelle, at vi foreslår, at progressionsgrænsen flyttes, sådan at fru Aase Olesens synspunkt kan blive sandheden, nemlig at det kun er i forbindelse med de store, dyre huse, vi må forudsætte, at det er relativt velhavende mennesker, der bor i dem, men ikke når det gælder ganske almindelige huse, der på grund af deres placering i vort land pludselig er kommet over en progressionsgrænse, der ikke udvikler sig i takt med ejendomspriserne, men i takt med helt andre kriterier, hvilket i øvrigt også er urimeligt.

(Kört bemærkning).

Bakholt (S):

Jeg har lyst til at sige, at når skatteministeren taler om, at man skal undgå de særlig voldsomme stigninger, kan jeg ikke få andet ud af det, end at skatteministeren og dermed